

Wrastające paznokcie stóp - przyczyny i metoda korekcji klamrą Fraser'a.

Do gabinetów podologicznych zgłaszają się nie tylko pacjenci dbający o regularną i prawidłową pielęgnację swoich stóp, ale także ci z zaburzeniami i jednostkami chorobowymi w obrębie tych tkanek .

Jednym z częstszych przypadków w pracy podologa są zmiany patologiczne w obrębie płytek paznokciowych. Są one wielokrotnie przyczyną problemów o charakterze estetycznym. Jednak zespół chorobowy zwany paznokciem wrastającym jest chorobą, która najbardziej poza względami estetycznymi, daje dolegliwości bólowe. Zaburzenie to dotyczy przede wszystkim paznokci paluchów.

Główną przyczyną wrastających paznokci są zaburzenia mikrokrążenia w przebiegu różnych chorób naczyniowych, jak i niewłaściwa technika ich obcinania. Zła pielęgnacja polega na zbyt krótkim obcinaniu paznokci, pozostawianiu ostrych lub postrzępionych krawędzi czy zbyt głębokim wycinaniu bocznej płytki. W efekcie powoduje to zaginanie się jej bocznych krawędzi i tym samym wrastanie. Ryzyko choroby zwiększa się po urazach palucha i noszeniu źle dopasowanego obuwia. Ucisk może powodować wybrzuszenie paznokcia i zagięcie jego brzegów ku dołowi. Wrastaniu paznokci sprzyjają też zmiany ortopedyczne, takie jak deformacje palców, paluch koślawy (hallux), wady postawy typu stopa koślawą, płaskostopie lub nieprawidłowa motoryka chodu. Nadwaga jest kolejnym czynnikiem sprzyjającym wrastaniu paznokci i, co ciekawe, może dotyczyć kobiet w ciąży. Szybkie przybieranie na wadze wpływa na biomechanikę stopy, a to doprowadza do zmiany ustawienia palców. Następuje wbijanie i docisk wałów paznokciowych na płytki paznokciowe, dając odczyn zapalny i w konsekwencji wrastanie paznokcia. Przyczyny dziedziczne wrastających paznokci to: długie palce stóp, zaburzenia wzrostu paznokcia, szeroka czy zagięta płytka paznokciowa.

Podstawowymi kryteriami pozwalającymi na rozpoznanie wrastającego paznokcia są: obrzęk, zaczerwienienie i bolesność wałów paznokciowych. Ból początkowo stwierdza się przy dotyku, a później występuje ból ciągły. Następnie, w miarę wrastania paznokcia w otaczające delikatne tkanki pojawia

się nasilenie zmian zapalnych, może dochodzić do powstawania ziarniny zwanej „dzikim mięsem”. Taki nieleczony stan może doprowadzić do zakażeń bakteryjnych i grzybiczych i w konsekwencji do reakcji zapalnej.

Obecnie pacjenci cierpiący z powodu wrastającego paznokcia nie muszą poddawać się zabiegom chirurgicznym, które polegają na częściowym lub całkowitym usunięciu płytki. Gabinety podologiczne stosują metodę ortonyksji, czyli prostowania paznokcia. Opiera się ona na korekcie deformacji płytki paznokciowej poprzez klamrę. Stosowaniu klamry przyświecają dwa cele. Po pierwsze, paznokieć wraz z łożyskiem staną się bardziej płaskie. Po drugie, poprzez naprężenie klamry korekcyjnej zostaje odciążony wał paznokciowy i przez to zostaje usunięta przyczyna bólu.

To, co przede wszystkim wyróżnia klamrę Frasser’a spośród innych, to jej indywidualne wykonanie, w którym nacisk i naprężenie można dobrać konkretnie do problemu płytki. Klamra ta składa się z twardego sprężynującego drutu, który odpowiednio aktywizowany stopniowo podnosi wolne obrzeża paznokcia, ukryte w wale paznokciowym. Prawidłowo przyciętą i dogiętą klamrę umocowuje się i aktywuje na paznokciu. Klamra Frasser’a pracuje na zasadzie dźwigni, której siły oddziałują tylko na krawędzie paznokcia podciągając je ku górze. Ostatnim etapem podczas zabiegu założenia klamry Frasser’a jest zastosowanie tamponady, czyli miękkiego opatrunku mającego na celu poszerzenie przestrzeni między płytką a wałem paznokciowym. Umożliwia on zmniejszenie ucisku i stanu zapalnego. Opatrunek nasączony jest substancjami odkażającymi. Całkowity czas trwania jednej serii leczenia wynosi od 6 do 12 miesięcy.

Zabieg założenia klamry Fraser’a jest metodą bezinwazyjną, a jego skuteczność sprawdza się w 95% przypadków. Należy jednak pamiętać, aby oddać się pod opiekę wykwalifikowanego i doświadczonego podologa.

Katarzyna Forczak

Kosmetolog o specjalności podologia